

Pregària viva en la vida, com el foc de les brases

Dij, 11/02/2021 per Papa Francesc

[Les homilies del papa Francesc](#)

Audiència General 10 de febrer 2021

Catequesi sobre la pregària:

Estimats germans i germanes, bon dia!

En la [catequesi anterior](#) vam veure com la pregària cristiana està “ancorada” en la Litúrgia. Avui destacarem que des de la Litúrgia la pregària retorna sempre a la vida quotidiana: als carrers, als despatxos, als mitjans de transport... I allà continua el diàleg amb Déu: qui prega és com l’enamorat, que porta sempre en el cor la persona estimada, sigui on sigui.

De fet, tot es resumeix en aquest diàleg amb Déu: cada alegria es converteix en motiu de lloança, cada prova és una ocasió per demanar ajut. La pregària és sempre viva en la vida, com el foc de les brases, fins i tot quan la boca no parla, el cor parla. Cada pensament, fins i tot el que sembla més “profà”, pot estar ple de pregària. També hi ha un aspecte de pregària en la intel·ligència humana; de fet és una finestra que es projecta sobre el misteri: il·lumina els pocs passos que fem endavant i després s’obre a la realitat completa, aquesta realitat que la precedeix i la supera. Aquest misteri no té un rostre inquietant o angoixant, no: el coneixement de Crist ens fa confiar que allà on els nostres ulls i els ulls de la nostra ment no poden veure, no hi ha res, però hi ha algú que ens espera: és una gràcia infinita. I així la pregària cristiana infon en el cor humà una esperança invencible: qualsevol experiència que hi hagi en el nostre camí, l’amor de Déu la pot convertir en bé.

En aquest sentit, el [Catecisme](#) diu: «Nosaltres aprenem a pregar en moments particulars, quan escoltem la Paraula del Senyor i quan participem en el seu Misteri pasqual; però és en cada moment, en els esdeveniments de cada dia, que

se'ns dona el seu Esperit perquè faci brollar la pregària. [...] El temps està en mans del Pare; és en el present que el trobem: ni ahir ni demà, sinó avui» ([n. 2659](#)). Avui em trobo amb Déu, sempre hi ha l'avui de la trobada.

No hi ha cap altre dia meravellós que l'avui que estem vivint. Les persones que viuen sempre pensant en el futur: "Però, el futur serà millor...", però no agafen l'avui tal com ve: són persones que viuen en la fantasia, no saben com agafar el concret de la realitat. I l'avui és real, l'avui és concret. I la pregària té lloc avui. Jesús ens ve a trobar avui, aquest avui que estem vivint. I és la pregària que transforma aquest avui en gràcia, o més ben dit, ens transforma: calma la ira, sosté l'amor, multiplica la joia, infon la força de perdonar. En alguns moments ens semblarà que no som nosaltres que vivim, sinó que és la gràcia viva que actua en nosaltres mitjançant la pregària. I quan ens ve un pensament de ràbia, de descontentament, que ens porta a l'amargor, parem-nos i diguem al Senyor: "On ets? I cap on vaig?" I el Senyor és allà, el Senyor ens donarà la paraula correcta, el consell per anar endavant sense aquest suc amargant del negatiu. Perquè sempre la pregària, fent servir una expressió profana, és positiva. Sempre. Et porta endavant. Cada dia que comença, si l'acullo amb la pregària, ens acompanya el coratge, de tal manera que els problemes que hem d'afrontar ja no són obstacles per a la nostra felicitat, sinó crides de Déu, ocasions per a la nostra trobada amb Ell. I quan un és acompanyat pel Senyor, se sent més valent, més lliure, i també més feliç.

Per tant, preguem sempre per tot i per tothom, fins i tot pels nostres enemics. Jesús ens ha aconsellat això: "Pregueu pels enemics". Preguem pels nostres éssers estimats, però també pels que desconeixem; preguem fins i tot pels nostres enemics, com he dit, tal com les Escriptures sovint ens conviden a fer. La pregària ens dona un amor sobreabundant. Preguem sobretot per les persones infelices, per aquells que ploren en la soledat i desesperen que hi hagi un amor per a ells. La pregària fa miracles; i els pobres aleshores intueixen, per gràcia de Déu, que, fins i tot en la seva situació de precarietat, la pregària d'un cristià fa present la compassió de Jesús: de fet mirava amb gran tendresa les multituds cansades i perdudes com ovelles sense pastor (cf. *Mc 6,34*). El Senyor és - no ho oblidem - el Senyor de la compassió, de la proximitat, de la tendresa: tres paraules que no podem oblidar mai. Perquè és l'estil del Senyor: compassió, proximitat, tendresa.

La pregària ens ajuda a estimar els altres, malgrat els seus errors i els seus pecats. La persona és sempre més important que les seves accions, i Jesús no ha jutjat el món, sinó que l'ha salvat. És una vida dolenta la d'aquelles persones que sempre jutgen els altres, sempre estan condemnant, jutjant: és una vida dolenta, desgraciada. Jesús ha vingut per salvar-nos: obre el teu cor, perdona, justifica els altres, comprèn, tu també ets proper dels altres, tingues compassió, tingues tendresa com Jesús. Cal estimar tots i cadascú recordant, en la pregària, que tots som pecadors i al mateix temps estimats per Déu un a un. Estimant així aquest món, estimant-lo amb tendresa, descobrirem que cada dia i cada cosa porta un fragment del misteri de Déu.

Escriu encara el [Catecisme](#): «Pregar en els esdeveniments de cada dia i de cada moment és un dels secrets del Regne revelats als "petits", als servents de Crist, als pobres de les benaurances. És bo i correcte pregar perquè l'adveniment del Regne de justícia i de pau influeixi en el camí de la història, però és igualment important "barrejar" mitjançant la pregària les humils situacions quotidianes. Totes les formes de pregària poden ser aquell llevat amb què el Senyor compara el Regne»

(n. [2660](#)).

L'home - la persona humana, l'home i la dona - és com un alè, com un bri d'herba (cf. *Sal* 144,4; 103,15). El filòsof Pascal escrivia: «L'univers sencer no necessita armar-se per aixafar-lo; un vapor, una gota d'aigua és suficient per matar-lo». Som éssers fràgils, però sabem pregar: aquesta és la nostra màxima dignitat, i també la nostra força. Ànims. Pregar en cada moment, en cada situació, perquè el Senyor és a prop. I quan una pregària és segons el cor de Jesús, fa miracles.